

missionen, der har forberedt nærværende Forslag, er det henstillet, at Rentefriheden hyppigere blev bevilget indenfor den nu foreslaaede Grænse, medens der fra anden Side er taget Forbehold overfor den foreslaaede Ændring af Grænsen.

Løvrigt henvises til Bemærkningerne til Forslagets §§ 17, 18 og 20.

Til V. Almindelige Bestemmelser.

Til § 35.

Paragraffen svarer til § 30 i Lov Nr. 150/1943, § 28 i Loven af 14. Maj 1934 (i det følgende benævnt Lov 1934), § 7, Stk. 1, i Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919 (Lov Nr. 557/1919), en Del af § 10 i Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 (Lov Nr. 537/1919), § 16, Stk. 1, i Lovene af 29. Marts 1924, 22. Juni 1917, 13. Juni 1914 og 30. April 1909 (Lov 1924 o. s. v.) samt § 14, Stk. 1, i Lovene af 22. April 1904 og 24. Marts 1899 (Lov 1904 og Lov 1899).

Til § 36.

Stk. 1 og 2 svarer til § 31, Stk. 1 og 3, i Lov Nr. 150/1943, § 29, Stk. 1 og 3, i Lov 1934, § 8, Stk. 1 og 3, i Lov Nr. 557/1919, jfr. § 10 i Lov Nr. 537/1919, § 18, Stk. 1, og § 19, første Punktum, i Lov 1924, 1917, 1914 og 1909 samt § 17, Stk. 1, og § 18, første Punktum, i Lov 1904 og 1899. Sidste Punktum i Lov 1943 § 31, Stk. 1, Lov 1934 § 29, Stk. 1, og Lov 1919 § 8, Stk. 1, er udeladt under Hensyn til Forslagets § 40, Stk. 4. Medtagelsen af „Driftsmateriel m. v.“ i Forslagets Stk. 1 og 2, jfr. Lovene af 1943 og 1934, er en Konsekvens af Bestemmelserne i Tinglysningslovens § 37.

Stk. 3 svarer til § 45 i Lov Nr. 150/1943 og § 40 i Lov 1934. Bestemmelsen om Stormskadeforsikring i § 8, Stk. 3, i Lov Nr. 557/1919, jfr. § 10 i Lov Nr. 537/1919, blev ophævet ved § 4 i Lov Nr. 85 af 29. Marts 1924.

Til § 37.

Stk. 1 og 2 svarer til §§ 44 og 47 i Lov Nr. 150/1943, §§ 39 og 42 i Lov 1934, § 9 i Lov Nr. 557/1919, jfr. § 10 i Lov Nr. 537/1919 og § 3, Stk. 3, i Lov Nr. 328 af 28. Juni 1920, § 17 i Lov 1924, 1917, 1914 og 1909, samt § 16 i Lov 1904 og 1899. Den i Forhold til Lovene af 1943, 1934, 1924, 1917, 1914 og 1909 lempeligere Affattelse af Stk. 2 er valgt af Hensyn til Bestemmelserne i Lovene af 1919, 1904 og 1899.

Til § 38.

Stk. 1—3 svarer til § 34 i Lov Nr. 150/1943, § 32 i Lov 1934, Lov 557/1919 og

537/1919 sammenholdt med § 3, Stk. 1 og 2, i Lov Nr. 328 af 28. Juni 1920, § 18, Stk. 2, i Lov 1924, 1917, 1914 og 1909 samt § 17, Stk. 2, i Lov 1904 og 1899. I Praksis foretages disse Syn hvert tredje Aar af Husmandsbrugskommissionerne som anført i Lov 1924 m. fl., men ikke i Lov 1943 m. fl., ligesom Paatale kun rejses mod væsentlige Mangler, jfr. Lov 1924 m. fl. Man har fundet det mest hensigtsmæssigt, at Tilsynet, som anført i Lov 1924 m. fl., kan fastsætte Fristen for Manglers Afhjælpning, da en Del administrativ Ulejlighed herved kan undgaas i de fleste Tilfælde. Bestemmelsen om, at Laan forfalder til skadesløs og øjeblikkelig Betaling findes kun i Lov 1943 og 1934, hvorfor man for ældre Laans Vedkommende maa henholde sig til de tinglyste Pantebreve, der dog for saa vidt angaar Laan ydet efter Lovene af 1899, 1904, 1909, 1914 og 1917 indeholder en tilsvarende Bestemmelse.

Stk. 4 svarer til sidste Punktum i § 19 i Lov 1924, 1917, 1914 og 1909 samt i § 18 i Lov 1904 og 1899, men lovfæster iøvrigt Praksis.

Til § 39.

Paragraffen svarer til § 46 i Lov Nr. 150/1943, § 41 i Lov 1934, § 11 i Lov Nr. 557/1919, jfr. § 10 i Lov Nr. 537/1919, § 20 i Lov 1924, 1917, 1914 og 1909 samt § 19 i Lov 1904 og 1899. De meget detaljerede Regler i Lov 1924 m. fl. er dog anset for overflødige, idet der paa dette Omraade er skabt en fast Praksis, der i Hovedsagen hviler paa de i den ældre Lovgivning udtrykte Synspunkter. I Forslaget har man anvendt det ogsaa i Udstykningsloven anvendte Udtryk „forøges“, jfr. § 16 i Lov Nr. 108 af 3. April 1925 og § 7 i Lov Nr. 107 af samme Dato, i Stedet for Husmandslovens Udtryk „sammenlægges“. Man har overvejet, hvorvidt Formaalet med Bestemmelsen er at forbyde enhver Udvidelse af et Statshusmandsbrugs Tilliggende, ogsaa ved private Jordkøb, hvortil der ikke søges Statslaan, men er standset ved Forslaget, som ikke tilsigter Skærpelse af den gældende Lovgivning. Udenfor de sønderjyske Landsdele savnes enhver Mulighed for at forhindre Tilkøb af Jord for private Midler, naar der ikke søges gennemført en egentlig, matrikulær Sammenlægning, og man har endvidere haft for Øje, at et Forslag (§ 20 i Forslaget til Loven af 22. April 1904, som fremsattes i Folketinget den 27. November 1903), hvorved man tilstræbte at begrænse Mulighederne for Tilkøb af Jord, ikke blev gennemført, da det antoges snarere at ville være lamdende for driftige Husmænd end til Gavn for Husmandsbru-